

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIX. Die Febrvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XIX. DIE FEBRVARII.

P. IACOBVS
SANCIVS.P. RAPHAEL
OLLER.Hispanus
Hispani. 19.
Febr. 1588.Esch;
Vocatio.

Sensu.

Cruce.

Hic Romæ doctrinâ, innocentia pietate spectabilis, & Gregorio XIII. Pontifici charus, Anglicanæ expeditionis occasione Societatem experijt. Cum rem Deo commendare iussus à Pontifice, in S. Petri basilica coram SS. Sacramento effunderet, vocem è sacro tabernaculo clarè erumpentem in hæc verba audiuit: *Eslo de Societate nominis mei.* Mox corruit, & ardenti Societatis desiderio teneri cœpit, singulari quodam scientiæ de Christo sibi infusæ lumine colustratus. In Societate, summa eius votorum erat, amare & pati. Hauriebat ad hæc animos ex eodem diuino Sacramento, è quo primam vocacionis scintillam acceperat. Dixit aliquando; sibi percepto Angelico illo Sacramento conspectum Christum paruulum sui pectoris arcana intrantem; seque illi dixisse: Domine, tu es verus Deus, & homo; nec minor es quàm sim ego. Ergo extendete: imple caput hoc meum, hæc brachia mea, corpus hoc meum. Tui sint hi mei oculi, tuæ hæc meæ aures, tuum hoc meum os, & manus, & pedes. Tu in me loquere, in ambula, tu viue vndique in me. Viuo itaque ego iam non ego; viuit verò in me Christus. Aliàs dixit; visam sibi à se deuorari crucem Iesv, paruulam quidem illam initio, sed quæ postea extensa longè ac latè totum illum impleuerit.

Pro hoc in vocatione, cum puer inconstans ad Societatem admitti nunc peteret, nunc relanguesceret, firmando petentem Alphonsum Rodriguez vt Christus eius curam susciperet, solatus Christus, id se facturum recepit. In Societate tanta faciebat, quanta suffecissent tribus haud inertibus occupandis. Virginitatem perpetuam studijs, inedia, variâ in se asperitate, magnis laboribus, SS. Eucharistiæ ac DEIPARÆ sine labe conceptæ, angusto cultu custodiuit; Sancti & Apostoli nomine vulgò celebratus, per totos 40. dies magni ieiunij, etiam cum quotidie ad concionem diceret; ieiunabat. Item 40. alijs diebus qui natales ferias Christi antecedeabant. Fama erat, ab illo ita omnium animos capi, vt nemo illum reliquerit, qui semel apud illum conscientiam expiarit.

Hispanus
in Insula
Maïorica.
19 Feb. 1611.
ætat. 55.
Soc. 36.
Vocatio.

Castitæ.

P. ARNOLDVS
BOECOP.

Hic locupletis domus hæres vnictus, in Batauica (quod certè mirère) Academia, integram & fidei Catholicæ, & virginitatis laudem seruauit, postea Societatem amplexus. Medicus affirmauit; illum veneno interfectum: quippe tentus in itinere ab hæreticis, & coniectus in carcerem, cum nihil esset cuius causâ plecti posset, porrectum illi venenum est quod ille hausit ignarus: & illud breui se prodidit Colonia; eumque miris per

Belga. Co-
loniæ. 19.
Febr. 1622.
ætat. 18.
Soc. 14.

Fides.

N 2 quinque

quinque menses patientiæ documentis illustrem lentæ atque acerbae mortis addixit.

P. P E T R V S
L E B R Y N.

Gallus Vir-
duni. 19.
Feg. 16, 6.
ætat 71.
B. V.

Patiendi de
fiderium.

SANCTORUM se filium dicebat. Pater enim in pauperes profusus, prædixit mortis suæ diem. Avus maternus sui diem obitus à B. V. didicit, & prædixit: mortem autem obiit ex vulnere, quod ab hæretico acceperat, cum Dei Matris honorem propugnaret. A Matre ad omnem Sanctimoniam institutus, orandi studio vacabat puer remotis arboribus, lacrymis perfusus. Novitius, cum legisset in vita S. P. Ignatii, per cruce breuem esse ad amorem Divinum viam, idque à Deo petendum esse, petijt id impensè: & hyeme rigente in gelidam immerfit manus ad usque cordis deliquium. Tunc illi pauci dies variè reciproci inter cæli dulcicia & amara, læti atque tristes alternis fere fluxere. At reliquo post vitæ tempore, hoc est, per 50. & plures annos, negavit degustatam à se fuisse ullam vel cælestem, vel humanam mentis suavitatem, ne tum quidem, cum (id quod vehementer optaverat) adeptus est, ut is cui à Confessionibus erat Carolus à Lotharingia Viridunensis Episcopus Societatem impetraret. Ipsâ etiam, quam in cibus vel inuiti capimus voluptate, carere se aiebat præ ampullis palati exulcerati, præ dolore dentium, aut alio quopiam in-

commodo. Accessit in capite grauedo & debilitas, in corde compressio, ac veluti confusio, calculi in lumbis ac alibi, perpetuus sitis æstus in faucibus; ischiâs, ac prodagra, febriam, & colici dolores ad agonem usque frequentes & occulti, qui eum lecto non affigerent. Hinc se incudem DEI nominabat, anxius ac timens, maximè cum ne DEIPARA quidem multis cum lacrymis, per noctes integras implorata quidquam leuamenti acciperet; atque ne in Sanctorum quidem gestis aliquem tam diu desertum inueniret. Nullo tamen tædio adduci potuit, ut religiosæ disciplinæ vel apicem negligeret. Inerat verò de diuinis dicenti sapor quidam cælestis, quem non ille, sed alij sentiebant. Hinc Præmonstratensibus potissimum ac Societati multos adiunxit. Ne præesset, oblatos Magistratus non admittebat dolorum obrentu. A Rectore quopiam per magnam inconsiderantiam furti damnatus passus id est religiosè. At manifestam rei veritatem aperuit, & malum iudicem temeritatis damnauit Deus. Patientia morituri hæc solum verba habuit pro leuamento: ô mi Deus! Ne quod verbum inuito dolor excuteret, duos rogauit è nostris, ut ad celebre B. V. sacellum quatuor ferè leucis distans peregre abirent, idque illi à DEIPARA postularent. Abière rogati, & redière voto potiti. Nam suis ad B. Virginem precibus continuò remisit calculi dolor, & ille placidè requiuit.

B. V.